

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

flertalsudtryk — men sandheden er jo, at staten ikke kan drive handel med bølglængder. En ny musikradio lægger beslag på vor eneste mulighed, og jeg tror, det er rigtigt, om denne mulighed udnyttes.

Jeg er altså her uenig med min meget talende ven, det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen. Jeg mener, at vi ved at gennemføre, hvad bladene med et noget summarisk udtryk kalder en poplinje, får mulighed for at tilrettelægge en af de øvrige linjer som en topline — uden at jeg derfor vil gå ind for slagordet gennem popradio til top-radio.

Den ærede ordfører for forslagsstillerne, fru Hanne Budtz, er jo kendt og respekteret som en udmærket jurist, men det foreliggende ændringsforslag tager sig på denne baggrund noget besynderligt ud. Det skyldes formentlig en forbigående uoplagthed hos den ærede koncipist. Jeg har aldrig før været ude for en paragraf, der foreslår, at det skal være tilladt at fremsætte et lovforslag. Man skal altså ved lov tillade fremsættelse af lovforslag. Når et forslag ender i så tyndt et luftlag, er det i sig selv en kapitulation over for opgaven, og den formelle forkastelse er i så fald en biomstændighed.

Jeg mener ligesom ordføreren for socialdemokratiet, at det kan være rimeligt at lade det ændrede lovforslag gå til tredje behandling. Også når det drejer sig om ligfærd, bør klokken have lov at ringe tredje gang.

I øvrigt betragter jeg reklame i radio efter Mercursystemet som simpelt hen rædselsfuldt. Jeg har lyttet noget til Mercur Radio efter debatten sidst. Time efter time disse ulidelige reklametricks. Jeg tror ikke, at selv teenagers eller vælgere i Gladsaxe ret længe vil føle sig tilfredsstillet af sådan en omgang sirup. Jeg hørte Mercur Radio langfredag — på en af de fridage, der er én beskåret — og en mere gennemført ignorering af gudstjenestefreden kunne ikke tænkes. Langfredag er jo viet tanken om den, der lider, og dem, der lider. Alligevel var Mercur Radio en lallende popbutik med indlagte annoncer fra først til sidst.

Det er fjernsynsreklamen, der interesserer annoncørerne. Kulturministeriet har modtaget visse henvendelser vedrørende reklame

i fjernsynet, ud fra forkerte forudsætninger, bl. a. fra et oversøisk verdensfirma, der var interesseret i at placere et antal salgsannoncer hos os; de ville gerne være på pletten fra starten. Hvis der åbnes for reklamerne — et spørgsmål, der er uden for enhver aktuel interesse — vil udenlandske interesser presse stærkt på, rimeligvis i form af eller med foretrukken af en form for reklame i et bestemt internationalt standardudstyr.

Det er, som det fremgår af det ærede medlem hr. K. B. Andersens indlæg, et ganske overordentlig broget felt, og reklame vil under ingen omstændigheder kunne virkeliggøres uden et regulativ, som hviler på forudgående, meget omhyggelige undersøgelser. Det vil, hvis indstillingen gik i den retning, kræve megen tid; men indstillingen går ikke i den retning, for der er i folketinget, som det vides, et klart flertal imod reklamer i fjernsynet.

K. B. Andersen: Jeg skal ikke forlænge debatten meget; det kan emnet i den udformning, det har fået, ikke bære.

Til det ærede medlem hr. Ib Thyregod skal jeg sige, at jeg synes, det er en lidt ejendommelig holdning, det ærede medlem og oppositionen indtager. Nu har vi lige behandlet et lovforslag, under hvis behandling oppositionspartierne minsandten ikke har holdt sig tilbage for at spørge dels om ting, de ikke vidste, dels om ting, de vidste, og de har fået en hel stabel af materiale fra den højtærede minister. Bagefter står man så op her og motiverer sin stillingtagen med, at man ikke har fået tilstrækkeligt materiale. Under denne sags behandling tillod vi os ganske stilfærdigt at stille nogle helt centrale spørgsmål, fordi feltet var ganske uoplyst, og nu får vi at vide, at det er for at trække tiden ud. Som jeg sagde før, er det så meget svar, at det kunne stå på bagsiden af et stort luftpostmærkat. Det kan ikke være det grundlag, vi skal lovgive på.

Så siger de ærede medlemmer, at det er nødvendigt at søge embedsmandsbistand. Det er ikke min opgave at forsvare de to partier, selv om det efterhånden nok kan gøres nødigt, men man skal nu ikke gøre sig ringere, end man er. At ville indhente embedsmandsbistand til en rent politisk argumentation vedrørende dette spørgsmål, det kan da ikke være meningen. Spørgsmålet